

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IV — Nr. 34

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÎRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 4 martie 1992

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÎRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI	
4. — Hotărîre privind Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului . . .	1
Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului	2—3

HOTĂRÎRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÎRE

privind Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului

În temeiul art. 62 alin. (1) din Constituția României,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărîre.

Articol unic. — Se aprobă Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

Această hotărîre a fost adoptată de Camera Deputaților și Senat în ședința comună din 3 martie 1992, cu respectarea prevederilor art. 62 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

MARȚIAN DAN

OLIVIU GHERMAN

București, 3 martie 1992.

Nr. 4.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

REGULAMENTUL

ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului

CAPITOLUL I

Organizarea și desfășurarea ședințelor comune

Secțiunea 1

Competență ; convocarea ședințelor comune

Art. 1. — Camera Deputaților și Senatul se întrunesc în ședințe comune pentru :

1. primirea mesajului Președintelui României (art. 62 alin. (2) lit. a) din Constituție) ;

2. aprobarea bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat (art. 62 alin. (2) lit. b) din Constituție), a legilor rectificative și a contului de execuție bugetară ;

3. declararea mobilizării generale sau parțiale (art. 62 alin. (2) lit. c) din Constituție) ;

4. declararea stării de război (art. 62 alin. (2) lit. d) din Constituție) ;

5. suspendarea sau încetarea ostilităților militare (art. 62 alin. (2) lit. e) din Constituție) ;

6. examinarea rapoartelor Consiliului Suprem de Apărare a Țării și ale Curții de Conturi (art. 62 alin. (2) lit. f) din Constituție) ;

7. numirea, la propunerea Președintelui României, a directorului Serviciului Român de Informații și exercitarea controlului asupra activității acestui serviciu (art. 62 alin. (2) lit. g) din Constituție) ;

8. dezbateră textelor legislative aflate în divergență ca urmare a neajungerii la un acord în comisia de mediere sau a neaprobării, în tot sau în parte, a raportului comisiei de mediere de către una din Camere, precum și adoptarea unui text definitiv în problemele divergente (art. 76 alin. (2) din Constituție) ;

9. reexaminarea Legii bugetului de stat și a Legii bugetului asigurărilor sociale de stat, precum și reexaminarea legii adoptate în ședință comună, în condițiile art. 113 din Constituție, prin angajarea răspunderii Guvernului (art. 77 alin. (2) din Constituție) ;

10. adoptarea proiectelor sau propunerilor de revizuire a Constituției în cazul în care, prin procedura de mediere, Camerele nu ajung la un acord (art. 147 alin. (2) din Constituție) ;

11. depunerea jurământului de către Președintele României (art. 82 alin. (2) din Constituție) ;

12. punerea sub acuzare a Președintelui României pentru înaltă trădare (art. 84 alin. (3) din Constituție) ;

13. suspendarea din funcție a Președintelui României sau a persoanei care asigură interimatul în exercitarea acestei funcții, în cazul în care a săvârșit fapte grave prin care se încalcă prevederile Constituției (art. 95 alin. (1) și art. 98 din Constituție) ;

14. încuviințarea stării de asediu sau a stării de urgență, în întreaga țară ori în unele localități, instituită de Președintele României (art. 93 alin. (1) din Constituție) ;

15. dezbateră programului și a listei Guvernului și acordarea votului de încredere (art. 102 alin. (3) din Constituție) ;

16. retragerea încrederii acordate Guvernului prin adoptarea unei moțiuni de cenzură (art. 112 din Constituție) ;

17. desfășurarea procedurii privitoare la angajarea răspunderii Guvernului asupra unui program, a unei declarații de politică generală sau a unui proiect de lege (art. 113 din Constituție) ;

18. alegerea magistraților ce compun Consiliul Superior al Magistraturii (art. 132 din Constituție) ;

19. numirea membrilor Curții de Conturi (art. 139 alin. (4) din Constituție) ;

20. numirea membrilor noii Curți Supreme de Justiție (art. 151 alin. (2) din Constituție) ;

21. efectuarea altor numiri în funcții care, potrivit legii, intră în competența Parlamentului ;

22. adoptarea unor declarații, mesaje sau a altor acte cu caracter exclusiv politic ;

23. proclamarea rezultatelor referendumului național ;

24. primirea unor reprezentanți ai altor state sau ai unor organisme internaționale ;

25. celebrarea unor sărbători naționale sau a unor comemorări ;

26. constituirea unor comisii comune de anchetă sau a altor comisii speciale ;

27. alte situații în care birourile permanente ale celor două Camere consideră necesară convocarea lor în ședință comună.

Art. 2. — Convocarea Camerelor în ședință comună se face de președinții acestora, de comun acord.

Dacă Parlamentul nu se află în sesiune, convocarea în ședință comună se face de drept în cazurile prevăzute la art. 92 alin. (2) și (3) și art. 93 din Constituție, iar în celelalte cazuri prevăzute la art. 1 din prezentul regulament, convocarea se face în condițiile alin. 1.

Secțiunea a 2-a

Atribuțiile birourilor permanente ; ordinea de zi

Art. 3. — Birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului se întrunesc în ședință comună, la convocarea președinților acestora, pentru :

a) adoptarea proiectului ordinii de zi a ședințelor comune ale Parlamentului ;

b) stabilirea datei și locului desfășurării ședințelor comune ;

c) pregătirea și asigurarea desfășurării în bune condiții a lucrărilor ședințelor comune.

Lucrările ședințelor comune ale birourilor permanente ale celor două Camere sînt conduse, prin rotație, de președinții acestora sau, în absența lor, de către unul din vicepreședinți.

Art. 4. — La ședințele comune ale birourilor permanente participă, la invitația acestora, cîte un reprezentant al grupurilor parlamentare, precum și alte persoane a căror prezență este utilă pentru discutarea problemelor aflate în dezbateră.

Art. 5. — Materialele ce urmează a fi înscrise pe ordinea de zi se transmit birourilor permanente cu cel puțin 10 zile înainte de dezbaterile acestora în plen, în afară de cazurile în care, potrivit Constituției și prezentului regulament, este necesară dezbaterile cu procedură de urgență în plenul Camerelor reunite.

Art. 6. — Proiectele de legi se înscriu pe ordinea de zi în cel mult 10 zile de la primirea raportului comun al comisiilor sesizate în fond.

Art. 7. — La solicitarea Președintelui României, prezentarea și dezbaterile mesajelor adresate Parlamentului se înscriu cu prioritate pe ordinea de zi sau, după caz, la data solicitată.

În același mod se va proceda și cu alte cereri ale Președintelui României formulate în exercitarea atribuțiilor sale.

Art. 8. — Proiectul ordinii de zi este supus aprobării Parlamentului în ziua stabilită pentru ședința comună.

Ordinea de zi se adoptă cu votul deschis a cel puțin jumătate plus unu din numărul deputaților și senatorilor prezenți.

În mod excepțional, în orice ședință comună, președintele Camerei Deputaților sau președintele Senatului poate propune modificarea ordinii de zi, la cererea, pentru motive temeinice, a unuia din birourile permanente sau a unui grup parlamentar din oricare Cameră, ori, după caz, la cererea Guvernului.

Motivarea cererii de modificare a ordinii de zi se face printr-o singură luare de cuvânt, limitată în timp. În cazul în care există opinii contrare, se va da cuvântul câte unui singur vorbitor de la fiecare grup parlamentar, după care se vor supune votării propunerile formulate.

Modificarea ordinii de zi se efectuează în aceleași condiții ca și aprobarea acesteia.

Secțiunea a 3-a

Lucrările în comisiile permanente

Art. 9. — Biroul permanent al fiecărei Camere înaintează proiectele de legi, spre dezbateri și avizare în fond, comisiei permanente a fiecărei Camere în competența căreia intră materia reglementată prin proiect, putând sesiza și alte comisii permanente pentru a-și da avizul. În același mod se va proceda și pentru alte materiale care, potrivit art. 1, se dezbate în ședință comună a Camerelor Parlamentului, pentru care birourile permanente reunite au stabilit că este necesară dezbaterile și avizarea în comisii permanente.

Proiectele de legi și celelalte propuneri se transmit spre examinare și compartimentului tehnic-legislativ al fiecărei Camere, care va comunica avizul său comisiei sesizate în fond.

Cererile de reexaminare a legilor adoptate în ședințe comune și a celor pentru care Guvernul și-a angajat răspunderea se trimit spre dezbateri și avizare comisiilor sesizate inițial în fond.

Art. 10. — Proiectele de legi și materialele prevăzute la art. 9 se dezbate în ședință comună de comisiile permanente ale celor două Camere, sesizate în fond, care întocmesc un raport comun.

Convocarea ședinței comune se face de către președinții comisiilor permanente sesizate în fond, cu cel puțin 48 de ore înainte de data ședinței, dacă, potrivit procedurii de urgență, nu este necesar un termen mai scurt.

Participarea deputaților și senatorilor la ședința comună a comisiilor permanente sesizate în fond este obligatorie.

Art. 11. — Ședințele comune ale comisiilor nu sînt publice. În mod excepțional, comisiile permanente sesizate în fond pot hotărî ca la dezbaterile lor să fie invitați și specialiști ai unor autorități publice, reprezentanți ai presei, precum și condițiile în care lucrările pot fi transmise la radio sau televiziune, dacă acest lucru nu aduce atingere unor interese naționale care recomandă păstrarea secretului dezbaterilor.

Membrii Guvernului au acces la lucrările comisiilor. Comisiile pot solicita participarea la lucrările lor a unor membri ai Guvernului, situație în care prezența acestora este obligatorie.

La ședințele comune ale comisiilor permanente au dreptul să participe deputații și senatorii din alte comisii, care au făcut propuneri sau amendamente, precum și specialiștii de pe lângă comisiile permanente și din compartimentul tehnic-legislativ al fiecărei Camere.

Persoanele care nu sînt membre ale comisiilor permanente sesizate în fond nu pot participa la vot.

Art. 12. — Comisiile permanente sesizate în fond lucrează legal, în ședințe comune, în prezența a cel puțin jumătate plus unu atît din numărul deputaților, cît și din numărul senatorilor care le compun; hotărîrile se adoptă cu votul a cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor prezenți.

Art. 13. — Votul în comisie este, de regulă, deschis. Comisia poate decide ca anumite hotărîri să fie luate prin vot secret.

Art. 14. — Lucrările ședințelor comune sînt conduse de președintele uneia din comisiile permanente sesizate în fond, conform acordului celor doi președinți.

Lucrările comisiilor se pot consemna în stenograme sau procese-verbale.

Art. 15. — Președinții comisiilor permanente sesizate în fond pot stabili, de comun acord, un termen în care să le fie remise avizele celorlalte comisii care examinează proiectul de lege sau alte propuneri.

În cazul nerespectării acestui termen, comisiile reunite, sesizate în fond, vor putea redacta raportul fără a mai aștepta avizele celorlalte comisii.

Art. 16. — După examinarea proiectului de lege sau a altor propuneri, a avizelor și a amendamentelor scrise primite, unu sau mai mulți raportori desemnați de comisiile permanente reunite, la propunerea președinților acestora, vor întocmi un raport comun, care va fi supus aprobării prin vot.

În raport se va face referire la toate avizele celorlalte comisii și la toate propunerile de amendamente primite.

Raportul va cuprinde, în mod obligatoriu, opinia majorității membrilor comisiilor reunite și, la cerere, părerile contrare, motivate, ale celorlalți deputați și senatori.

Art. 17. — Raportul comun, însoțit de avize, se transmite Biroului permanent al fiecărei Camere, care va asigura multiplicarea și difuzarea acestuia la deputați și senatori și, după caz, Guvernului ori altor autorități publice îndreptățite, cu 3 zile înainte de dezbaterile în plen. Difuzarea către Guvern sau alte autorități publice îndreptățite se face de Biroul permanent al Camerei Deputaților.

Secțiunea a 4-a

Desfășurarea ședințelor comune

Art. 18. — Lucrările ședințelor comune sînt conduse, alternativ, de președintele Camerei Deputaților și de președintele Senatului, asistați de doi secretari, cîte unul de la fiecare Cameră.

Art. 19. — Ședințele comune ale celor două Camere sînt publice, în afara cazurilor în care, la cererea președintelui care conduce ședința sau a unui grup parlamentar, se hotărăște, cu cel puțin jumătate plus unu din voturile deputaților și senatorilor prezenți, ca acestea să fie secrete.

Art. 20. — La ședințele publice ale celor două Camere pot asista diplomați, reprezentanți ai presei, radioului și televiziunii, precum și cetățeni, pe baza autorizației sau invitației emise de secretarii generali ai aparatelor celor două Camere, în condițiile stabilite de birourile permanente și în limita locurilor disponibile.

Membrii Guvernului sau reprezentanții acestora pot lua parte la lucrările ședinței comune pe banca ministerială.

Persoanele care asistă la ședință trebuie să păstreze liniștea și să se abțină de la orice manifestare de aprobare sau dezaprobare, în caz contrar fiind evacuate din sală.

Președintele care conduce ședința comună are dreptul să atragă atenția ziarelor și celorlalte mijloace de informare în masă asupra informațiilor vădit inexacte difuzate de acestea privind lucrările ședințelor comune. La cererea președintelui, mijloacele de informare în masă sînt obligate să dea publicității cele arătate de acesta. Dacă abaterea se repetă, președintele va putea, consultînd Camerele reunite, să retragă, pe un anumit timp, autorizația de participare la lucrări a reprezentanților mijloacelor de informare în masă aflați în culpă.

Art. 21. — Deputații și senatorii sînt obligați să fie prezenți la lucrările ședinței comune și să se înscrie pe lista de prezență, ținută de secretari.

Deputatul sau senatorul care nu poate lua parte la ședință, din motive independente de voința sa, va trebui să anunțe din timp Biroul permanent respectiv, menționînd cauzele care îl împiedică să participe.

Deputatului sau senatorului care nu își poate motiva absența i se reține din indemnizația lunară o sumă de bani corespunzătoare unei zile de lucru în plen.

Președintele care conduce ședința comună este obligat să precizeze dacă este întrunit cvorumul legal și să anunțe ordinea de zi.

Art. 22. — În timpul ședințelor, președinții grupurilor parlamentare pot cere președintelui ședinței comune verificarea întrunirii cvorumului. Președintele ședinței comune va decide dacă acest lucru este necesar.

În cazul în care cvorumul legal nu este întrunit, președintele suspendă ședința și arată ziua și ora de reluare a lucrărilor.

La cerere, secretarii vor informa ședința comună ulterioară despre cauzele lipsei deputaților sau senatorilor care nu și-au anunțat absența și despre sancțiunile pecuniare aplicate deputaților și senatorilor care au absentat nemotivat.

Art. 23. — Președintele sau vicepreședintele care îl înlocuiește și care conduce dezbaterile veghează la

respectarea regulamentului și menținerea ordinii în sala de ședință.

Art. 24. — Deputații și senatorii iau cuvîntul în ordinea înscrierii pe listă, cu încuviințarea președintelui. Miniștrilor prezenți în ședința comună li se poate da cuvîntul în orice fază a dezbaterii și ori de cîte ori îl solicită.

Art. 25. — Nimeni nu poate lua cuvîntul decît dacă îi este dat de președinte. Persoanele care iau cuvîntul vorbesc de la tribună.

Art. 26. — Președintele are dreptul să limiteze durata luărilor de cuvînt, în funcție de obiectul dezbaterilor.

Vorbitorii sînt obligați ca în cuvîntul lor să se refere exclusiv la chestiunea pentru discutarea căreia s-au înscris la cuvînt. În caz contrar, președintele le atrage atenția și, dacă nu se conformează, le retrage cuvîntul.

Art. 27. — Președintele va da cuvîntul oricînd unui deputat sau senator pentru a răspunde într-o chestiune ce implică persoana sa, limitînd timpul acordat în acest scop.

Prevederile alin. 1 se aplică și în cazul în care se cere cuvîntul în probleme privitoare la regulament.

Art. 28. — Președintele sau un grup parlamentar poate cere încheierea dezbaterii unei probleme puse în discuție.

Cererea de încheiere a dezbaterii se adoptă cu votul a cel puțin jumătate plus unu din numărul deputaților și senatorilor prezenți.

Art. 29. — Este interzisă proferarea de insulte sau calomnii atît de la tribună, cît și din sala de ședințe.

Se interzice dialogul între vorbitorii aflați la tribună și persoanele aflate în sală.

Art. 30. — Președintele cheamă la ordine deputații sau senatorii care tulbură dezbaterile sau creează agitație. El poate întrerupe ședința cînd tulburarea persistă și poate dispune evacuarea din sală a persoanelor care împiedică în orice mod desfășurarea normală a lucrărilor ședinței comune.

Art. 31. — Dezbaterile se înregistrează pe bandă magnetică și se stenografiază.

Stenogramele se publică de urgență în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, cu excepția celor privitoare la ședințele secrete.

Deputații și senatorii au dreptul de a examina exactitatea stenogramei prin confruntarea ei cu banda magnetică, înainte de publicarea textului în Monitorul Oficial al României.

Secțiunea a 5-a

Procedura de vot

Art. 32. — Votul deputaților și al senatorilor este personal. El poate fi deschis sau secret.

Votul deschis se exprimă public prin ridicare de mîini, prin ridicare în picioare ori prin apel nominal, iar rezultatul votării se comunică de către președintele care conduce ședința.

Votul secret poate fi exprimat prin buletine de vot, prin bile sau electronic.

Rezultatul votului secret exprimat prin buletine de vot sau prin bile se constată de către birourile permanente ale celor două Camere.

Art. 33. — Camera Deputaților și Senatul, întrunite în ședință comună, vor stabili de fiecare dată ce procedură de vot vor utiliza, în afara cazurilor în care

prin prezentul regulament se stabilește o procedură de vot obligatorie.

Art. 34. — Acordarea votului de încredere Guvernului și retragerea încrederii acordate Guvernului prin adoptarea unei moțiuni de cenzură sînt supuse procedurii votului secret prin bile.

Art. 35. — Votarea prin apel nominal se face în modul următor : președintele explică obiectul votării și sensul cuvintelor „pentru” și „contra” ; unul dintre secretari dă citire numelui și prenumelui deputaților și senatorilor ; fiecare deputat și senator răspunde „pentru” sau „contra”.

După terminarea apelului se repetă numele și prenumele deputaților și senatorilor care nu au răspuns.

Art. 36. — Votul prin bile se desfășoară astfel : în fața președintelui care conduce lucrările ședinței comune se așază o urnă albă și alta neagră. Deputații și senatorii vin pe rînd la urne, după ce primesc de la secretari cite două bile, una albă și una neagră, și le introduc în cele două urne. Bila albă introdusă în urna albă și bila neagră introdusă în urna neagră înseamnă vot „pentru”, iar bila neagră introdusă în urna albă și bila albă introdusă în urna neagră înseamnă vot „contra”.

Art. 37. — În cazul votului cu buletine de vot, pe buletin se trec numele și prenumele candidatului, funcția pentru care acesta candidează și, după caz, grupul parlamentar din care face parte.

Deputatul și senatorul votează „pentru” lăsînd neatins pe buletinul de vot numele și prenumele persoanei propuse ; ei votează „contra” ștergînd numele și prenumele persoanei propuse.

Buletinele de vot se introduc în urne.

Art. 38. — Aprobarea bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat se face cu votul majorității deputaților și senatorilor prezenți.

Textele aflate în divergență din proiectele sau propunerile de revizuire a Constituției, în cazul în care prin procedura de mediere nu se ajunge la un acord, se adoptă cu votul a cel puțin trei pătrimi din numărul deputaților și senatorilor.

Adoptarea textelor definitive asupra problemelor aflate în divergență din legile organice și care nu au fost soluționate prin procedura de mediere, precum și a regulamentului ședințelor comune se face cu votul majorității deputaților și senatorilor.

Adoptarea textelor definitive asupra problemelor aflate în divergență din legile ordinare și care nu au fost soluționate prin procedura de mediere, precum și a celorlalte hotărîri care se iau în ședințele comune este supusă regulii majorității simple, ele putînd fi aprobate cu majoritatea de voturi a deputaților și senatorilor prezenți la lucrările ședinței comune.

Punerea sub acuzare a Președintelui României pentru înaltă trădare se hotărîște cu votul a cel puțin două treimi din numărul deputaților și senatorilor.

Suspendarea din funcție a Președintelui României sau a persoanei care asigură interimatul funcției se hotărîște cu votul majorității deputaților și senatorilor.

Acordarea încrederii Guvernului și retragerea încrederii acordate se hotărîsc cu votul majorității deputaților și senatorilor. Celelalte alegeri și numiri în funcții se hotărîsc cu votul majorității deputaților și senatorilor prezenți.

Aprobarea actelor cu caracter exclusiv politic se face cu votul majorității deputaților și senatorilor prezenți la ședința comună a celor două Camere.

Art. 39. — În toate cazurile în care Camera Deputaților și Senatul, în ședințe comune, adoptă legi, hotărîri sau moțiuni, trebuie să fie prezenți cel puțin jumătate plus unu din membrii care compun cele două Camere ale Parlamentului.

Dacă în sală nu sînt prezenți cel puțin jumătate plus unu din numărul deputaților și senatorilor, președintele care conduce ședința comună a celor două Camere amîină votarea pînă la întrunirea cvorumului legal.

Art. 40. — În caz de paritate de voturi, votul președintelui care conduce lucrările ședinței comune este decisiv.

Președinții celor două Camere își exercită votul după exprimarea voinței tuturor deputaților și senatorilor.

Art. 41. — În cursul votării nu se poate acorda deputaților sau senatorilor dreptul de a lua cuvîntul.

Art. 42. — Legile adoptate în ședință comună se semnează de președinții celor două Camere și se înaintează Președintelui României, în vederea promulgării, de către președintele Camerei Deputaților.

Art. 43. — Președintele României are dreptul, înainte de a promulga legea, să ceară ambelor Camere, printr-un mesaj motivat, o nouă deliberare asupra legii sau a unor articole din lege adoptate în ședința comună a celor două Camere. În acest caz, după reexaminarea legii sau a articolelor în cauză, potrivit procedurii legislative, cele două Camere ale Parlamentului, în ședință comună, se pronunță asupra obiectiilor cuprinse în mesajul Președintelui României ; ele se adoptă cu votul a cel puțin două treimi din numărul deputaților și senatorilor în cazul legilor constituționale, cu votul majorității deputaților și senatorilor în cazul legilor organice și cu votul majorității deputaților și senatorilor prezenți în cazul legilor ordinare.

În cazul în care obiectiile cuprinse în mesajul Președintelui României sînt adoptate, legea se trimite spre promulgare în noua sa redactare.

Dacă obiectiile cuprinse în mesaj sînt respinse, legea se trimite spre promulgare în redactarea inițială.

CAPITOLUL II

Proceduri speciale

Secțiunea 1

Aprobarea bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat

Art. 44. — Proiectul Legii bugetului de stat și proiectul Legii bugetului asigurărilor sociale de stat se întocmesc anual de către Guvern și se supun aprobării ședinței comune a Camerei Deputaților și Senatului.

Proiectul Legii bugetului de stat și proiectul Legii bugetului asigurărilor sociale de stat se trimit de către Guvern birourilor permanente ale celor două Camere, care vor asigura difuzarea acestora către deputați și senatori.

Art. 45. — Proiectul Legii bugetului de stat și proiectul Legii bugetului asigurărilor sociale de stat se trimit de către birourile permanente, spre dezbatere și avizare, comisiilor pentru probleme de buget și de finanțe. Celelalte comisii avizează aceste proiecte

în legătură cu acele capitole care intră sub incidența obiectului lor de activitate.

Art. 46. — Grupurile parlamentare, deputații și senatorii pot prezenta comisiilor amendamente scrise și motivate, în cel mult 5 zile de la data primirii proiectului.

Art. 47. — Comisiile sesizate în fond pentru examinarea proiectelor de buget întocmesc câte un raport comun asupra fiecărui proiect, în care vor fi prezentate amendamentele admise și cele respinse, cu o scurtă motivare a soluției adoptate.

Rapoartele comune se întocmesc în cel mult 30 de zile de la sesizare.

Art. 48. — Dezbaterile proiectelor de buget în ședință comună este precedată de prezentarea, de către inițiator, a elementelor de fundamentare a proiectelor, precum și a raportului comun. Raportul este prezentat de către unul din președinții comisiilor permanente sesizate în fond sau de către un raportor desemnat de aceștia.

Art. 49. — La dezbaterile generale a proiectelor de buget poate lua cuvântul numai câte un reprezentant al grupurilor parlamentare din cele două Camere, precum și parlamentarii care nu fac parte din asemenea grupuri.

Reprezentantul Guvernului are dreptul să ia cuvântul înainte de încheierea dezbaterii generale.

În faza dezbaterii generale nu pot fi propuse amendamente.

Art. 50. — După încheierea dezbaterii generale se trece la dezbaterile pe articole a proiectului legii fiecărui buget.

La discutarea fiecărui articol, deputații și senatorii pot lua cuvântul.

În cursul luărilor de cuvânt pot fi prezentate numai amendamente privind probleme de redactare sau care nu aduc atingere fondului problemei discutate.

Președintele care conduce lucrările poate supune aprobării ședinței comune sistarea discuțiilor la articolul dezbătut.

Art. 51. — Discutarea articolelor începe cu amendamentele propuse în raportul comun, care se supun la vot cu prioritate.

Art. 52. — Amendamentele și articolele sînt adoptate dacă întrunesc majoritatea de voturi a deputaților și senatorilor prezenți la lucrările ședinței comune.

Art. 53. — După terminarea dezbaterii pe articole, proiectele de legi se supun în întregime votului final al deputaților și senatorilor.

Secțiunea a 2-a

Dezbaterile textelor legislative aflate în divergență

Art. 54. — În cazul în care un proiect de lege este adoptat în redactări diferite de către cele două Camere, iar comisia de mediere nu ajunge la un acord, ori dacă una din Camere nu aprobă, în tot sau în parte, raportul comisiei de mediere, textele aflate în divergență se supun dezbaterii Camerei Deputaților și Senatului în ședință comună, cu respectarea regulilor procedurii legislative stabilite în secțiunea precedentă și la art. 38 alin. 2, 3 și 4.

Art. 55. — Legile adoptate se trimit spre promulgare Președintelui României, sub semnătura președintelui Camerei Deputaților, în termen de cel mult 10 zile de la votarea acestora.

Secțiunea a 3-a

Raporturile Parlamentului cu Președintele României

Art. 56. — În termen de 24 de ore de la validarea rezultatului alegerilor pentru funcția de Președinte al României de către Curtea Constituțională, președinții celor două Camere ale Parlamentului convoacă deputații și senatorii, în ședință comună, pentru depunerea jurământului de către candidatul a cărui alegere a fost validată.

Dacă alegerile parlamentare și cele prezidențiale au loc la aceeași dată, convocarea Camerelor în ședință comună pentru depunerea jurământului se face în cel mult 24 de ore de la constituirea legală a Camerelor nou alese.

Art. 57. — Ședința comună este prezidată de președinții Camerelor Parlamentului. Unul dintre aceștia, după anunțarea scopului ședinței, dă cuvântul președintelui Curții Constituționale sau reprezentantului acestuia în cazul în care președintele nu poate fi prezent pentru a prezenta raportul privind validarea rezultatului alegerilor pentru funcția de Președinte al României și invită candidatul a cărui alegere a fost validată să depună jurământul.

Depunerea jurământului se consemnează într-o declarație a Parlamentului, prin care acesta ia act de începerea exercitării mandatului Președintelui României.

Prevederile alin. 1 și 2 se aplică și în cazul interimatului funcției de Președinte, după primirea confirmării Curții Constituționale cu privire la existența împrejurărilor care justifică interimatul.

Art. 58. — În cazul în care Președintele României sesizează Parlamentul cu una din situațiile prevăzute la art. 1 pct. 3, 4, 5 și 14 din prezentul regulament, birourile permanente ale Camerelor stabilesc întrunirea Parlamentului în ședință comună în termen de cel mult 24 de ore sau, după caz, de 48 de ore.

Art. 59. — După examinarea, în cadrul dezbaterilor, a cererii Președintelui României, deputații și senatorii, întruniți în ședință comună, aprobă sau încuviințează măsurile luate de Președinte în exercitarea atribuțiilor sale, cu votul majorității deputaților și senatorilor prezenți.

Art. 60. — Procedura de punere sub acuzare a Președintelui României se declanșează pe baza unei cereri semnate de cel puțin o treime din numărul deputaților și senatorilor. Cererea trebuie să cuprindă descrierea faptelor care îi sînt imputate și încadrarea lor juridică. După primirea cererii de către birourile permanente, acestea vor informa neîntîrziat Președintele României asupra cererii de punere sub acuzare.

Art. 61. — În cadrul ședinței comune a celor două Camere, președintele care conduce ședința aduce la cunoștință deputaților și senatorilor conținutul cererii de punere sub acuzare și procedează la constituirea unei comisii de anchetă, care, în termenul hotărît în ședința comună, prezintă un raport asupra celor constatate.

Art. 62. — În termen de 48 de ore de la depunerea raportului comisiei de anchetă la birourile permanente, Camerele Parlamentului se întrunesc în ședință comună pentru examinarea și dezbaterile acestuia.

Art. 63. — După încheierea dezbaterilor, propunerea comisiei de anchetă se supune votului secret prin bile.

Art. 64. — Dacă se hotărăște punerea sub acuzare a Președintelui României, Parlamentul, sub semnătura

președinților celor două Camere, solicită de îndată procurorului general să sesizeze, potrivit legii, Curtea Supremă de Justiție.

Art. 65. — În tot cursul procedurii de punere sub acuzare, Președintele României este în drept să se apere.

Art. 66. — Propunerea de suspendare din funcție a Președintelui României în cazul săvârșirii de către acesta a unor fapte grave prin care încalcă prevederile Constituției, făcută de cel puțin o treime din numărul deputaților și senatorilor, se depune concomitent la birourile permanente ale Camerelor Parlamentului.

Birourile permanente, sub semnătura președinților, comunică neîntârziat această propunere Președintelui României, precizându-se totodată data și locul ședinței comune a Camerelor.

Art. 67. — Președintele care conduce ședința comună, după prezentarea propunerii de suspendare din funcție și ascultarea explicațiilor Președintelui României, consultă deputații și senatorii dacă datele existente sînt suficiente pentru a fi sesizată Curtea Constituțională sau dacă este necesară constituirea unei comisii comune de anchetă. Hotărîrea se ia cu majoritatea voturilor din numărul total al deputaților și senatorilor.

În cazul în care s-a apreciat că datele sînt suficiente, propunerea de suspendare, însoțită de informațiile necesare, se trimite de îndată, de către președintele care a condus ședința comună, Curții Constituționale spre consultare, menționîndu-se și termenul pînă la care aceasta trebuie să se pronunțe.

În termen de 24 de ore de la primirea avizului Curții Constituționale, Camerele Parlamentului se întrunesc în ședință comună pentru a hotărî asupra propunerii de suspendare din funcție.

La dezbateri este invitat și Președintele României, căruia i se va da cuvîntul, la cererea sa, oricînd în timpul dezbaterilor, pentru a da explicații asupra faptelor ce i se impută.

Hotărîrea se adoptă cu votul majorității deputaților și senatorilor. Votul este secret, prin bile.

Art. 68. — În cazul în care s-a hotărît constituirea unei comisii comune de anchetă, raportul întocmit de aceasta în termenul stabilit în hotărîrea prevăzută la art. 67 alin. 1 se trimite, prin grija președinților celor două Camere, Curții Constituționale spre consultare, în termen de 3 zile de la data depunerii raportului.

Art. 69. — Hotărîrea adoptată de Parlament în cadrul procedurii de suspendare din funcție a Președintelui României se comunică acestuia, în termen de 48 de ore, sub semnătura președinților celor două Camere.

Dacă propunerea de suspendare din funcție a fost aprobată, hotărîrea se trimite și Guvernului în vederea inițierii proiectului de lege privind organizarea și desfășurarea referendumului pentru demiterea Președintelui.

Art. 70. — Prevederile art. 66—69 se aplică, în mod corespunzător, și în cazul propunerii de suspendare a persoanei care asigură interimatul funcției de Președinte.

Secțiunea a 4-a

Acordarea și retragerea încrederii acordate Guvernului

Art. 71. — Birourile permanente ale celor două Camere vor asigura multiplicarea și difuzarea către deputați și senatori a programului și listei Guvernului, de îndată ce acestea au fost primite de la candidatul desemnat pentru funcția de prim-ministru.

Art. 72. — Birourile permanente, în condițiile art. 3 din prezentul regulament, stabilesc data ședinței comune, la cel mult 15 zile de la primirea programului și listei Guvernului, luînd totodată măsuri pentru convocarea deputaților și senatorilor.

Fiecare candidat pentru funcția de ministru, înscris în lista Guvernului, va fi audiat, în ședință comună, de către comisiile permanente ale celor două Camere al căror obiect de activitate corespunde sferei de competență a viitorului ministru.

În urma audierii, comisiile vor întocmi un aviz comun consultativ, motivat, pe care îl vor prezenta candidatului pentru funcția de prim-ministru.

Art. 73. — Președintele care conduce ședința comună a Camerelor Parlamentului, după aprobarea ordinii de zi, dă cuvîntul candidatului desemnat pentru funcția de prim-ministru, în vederea prezentării programului și a listei Guvernului.

În continuare, la cererea reprezentanților grupurilor parlamentare din Camera Deputaților și Senat, președintele le dă cuvîntul pentru exprimarea punctelor de vedere ale respectivelor grupuri cu privire la programul și lista Guvernului.

Art. 74. — După încheierea dezbaterilor se supune la vot propunerea de acordare a încrederii Guvernului. Votul este secret și se exprimă prin bile.

Art. 75. — După numărarea voturilor, președintele anunță rezultatul votării, consemnat în procesul-verbal încheiat în acest scop.

Art. 76. — Hotărîrea Parlamentului privind acordarea votului de încredere se semnează de președintele Camerei Deputaților și președintele Senatului și se înaintează de îndată Președintelui României spre a proceda la numirea Guvernului.

Art. 77. — În cazul neacordării votului de încredere pentru formarea Guvernului, Parlamentul, sub semnătura președinților celor două Camere, aduce de îndată această situație la cunoștința Președintelui României, în vederea desemnării unui alt candidat pentru funcția de prim-ministru.

Art. 78. — Moțiunea de cenzură inițiată de cel puțin o pătrime din numărul total al deputaților și senatorilor se prezintă birourilor permanente și se comunică Guvernului de către președintele Camerei Deputaților, în ziua în care aceasta a fost depusă. Moțiunea de cenzură se prezintă în ședința comună a celor două Camere în cel mult 5 zile de la data depunerii.

Dezbaterea moțiunii de cenzură are loc după 3 zile de la data cînd a fost prezentată în ședința comună a celor două Camere.

Data și locul ședinței comune, împreună cu invitația de participare, se comunică Guvernului de către președintele Camerei Deputaților, cu 24 de ore înainte ca aceasta să aibă loc.

Art. 79. — După prezentarea moțiunii de cenzură de către deputatul sau senatorul desemnat de inițiatorii acesteia, președintele care conduce ședința comună dă cuvîntul primului-ministru sau, în cazul im-

posibilității participării acestuia, membrului Guvernului care îl reprezintă, pentru prezentarea poziției Guvernului.

În continuare, președintele dă cuvântul deputaților și senatorilor, în ordinea înscrierii lor la cuvânt.

Art. 80. — După încheierea dezbaterilor se procedează la votarea moțiunii de cenzură.

Art. 81. — Dispozițiile art. 74—77 sînt aplicabile, în mod corespunzător, și în cazul adoptării moțiunii de cenzură.

Art. 82. — Prevederile prezentei secțiuni sînt aplicabile, în mod corespunzător, și în cazul moțiunii de cenzură privitoare la angajarea răspunderii Guvernului asupra unui program, a unei declarații de politică generală sau a unui proiect de lege, în condițiile art. 113 din Constituție.

Secțiunea a 5-a

Numiri și alegeri

Art. 83. — Dezbaterile, în ședința comună a Camerelor Parlamentului, a propunerilor de numiri și alegeri în funcțiile prevăzute la art. 1 pct. 7, 18, 19, 20 și 21 din prezentul regulament se face pe baza raportului comun întocmit de comisiile permanente de specialitate ale celor două Camere.

Art. 84. — Votul este secret și se exercită prin buletine de vot.

Secțiunea a 6-a

Alte proceduri speciale

Art. 85. — Data ședinței comune pentru dezbaterile rapoartelor ce se prezintă Parlamentului de către autoritățile publice prevăzute de Constituție se stabilește cu respectarea unui termen de cel puțin 5 zile de la data difuzării lor către deputați și senatori.

Rapoartele se examinează de comisiile permanente sesizate în fond și raportul comun al acestora se difuzează parlamentarilor cu cel puțin o zi înainte de prezentarea lui în ședința comună a celor două Camere.

În cazul în care din dezbateri rezultă necesitatea adoptării unor măsuri, hotărîrea se ia cu votul majorității deputaților și senatorilor.

Art. 86. — Camerele întrunite în ședința comună pot hotărî, în exercitarea atribuțiilor de control ale Parlamentului, efectuarea unor verificări sau anchete proprii de către comisii comune special constituite în acest scop sau de către comisiile permanente ale Camerelor, care vor prezenta un raport comun.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

Art. 87. — La stabilirea cvorumului legal al ședințelor comune ale Camerelor Parlamentului, nu este socotit în numărul regulamentar cerut deputatul sau senatorul care nu participă la lucrări pentru că a primit de la Parlament o însărcinare temporară care împiedică prezența la ședință.

Prevederile alin. 1 se aplică, de asemenea, deputaților și senatorilor care sînt membri ai Guvernului, în cazul în care absența acestora a fost determinată de exercitarea atribuțiilor funcției pe care o îndeplinesc.

Art. 88. — Prezența la ședințele comune a deputaților și senatorilor, membri ai Guvernului, este obligatorie la dezbaterile și adoptarea proiectelor de legi din sfera lor de competență, la dezbaterile investiției și a moțiunii de cenzură, a mesajelor Președintelui României și a declarațiilor de politică generală ale Guvernului.

Art. 89. — Dispozițiile prezentului regulament se completează cu prevederile aplicabile din Regulamentul Camerei Deputaților și din Regulamentul Senatului.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia autonomă „Monitorul Oficial”, București, str. 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5,
cont 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.
Adresa pentru publicitate : Serviciul relațiilor cu publicul și agenți economici, București,
str. Blanduziei nr. 1, sector 2, telefon 11.77.02.
Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, str. Jiului nr. 163, sector 1, telefon 68.55.58.
